

V jiných...

1 - V jiných

V jiných světech platí jiná pravidla. Platí-li vůbec.

Čtyři mimozemšťané rozklepávají světlo a polykají ho.

"Poslyš, označovat nás za mimozemšťany, je..." poznamenal Ernung "...je to poněkud zavádějící" řekl, škytl a vyblil čtverec

"Ano, ale to sem neplet" projevil se Dý7 "Je mi skutečně bezpečně těsno. Asi se zkutálím z této koule dolů"

"Dolů!!" rozesmál se Rybryb. "Dolů!"

Čtvrtý mimozemšťan někam zmizel. A byl tu vůbec?

"To už teď ne zjistíme, ale jestli," zapřemýšlel Dý7, "tak to byl asi Kryung"

"Hele už jsem Ti jenou říkal," rozohnil se Ernung, "že označovat nás za mimozemšťany je poněkud..."

Dý7 vzal parapet okna z neznámého domu a vší silou ho zarazil Ernungovi do ústní dutiny. Ernung začal kuckat a modrat.

Dý7 se usmíval: "No pokračuj, Ernungu, je to poněkud... No tak snad by šme še nežakučinkali, čó? Nó je to poněkud...? Nechtěl jsi snad říci, že je to poněkud zavádějící? "

"Nemůže se udusit?" ptal se starostlivě Rybryb.

"Udusit se s parapetem v hubě? To pochybuju... No i když tady je možný všechno."

Tu se zjevuje Kryung. "Čau chlapi, jak to de?"

"Hmm" odpověděl Dý7 a koukal se na modrajícího Ernunga.

"Co se mu stalo?" zeptal se pobaveně Kryung

"Ále Dý7 mu zarazil do huby parapet" mávl končetinou Rybryb

"Aha, he he, ale sluší mu to! Ernungu, slyšíš mě? Seš fešák! Fakt! Fakt Ti to skene! A vůbec nemělo by se mu to vyndat, hele, má ňákou nezdravou barvu!"

"Když nebude mít ty blbý hemty, tak by se mu to eventuelně dalo vyndat z tlamy" řekl nezaujatě Dý7 a spolkl trochu světla.

"Jo tak, tys měl blbý hemty, Ernung? A copak s říkal za blbiny?" ptal se zvesela Kryung. Ernung s parapetem v ústní dutině sebou jen kymácel, modral a dusil se.

"No tak cos zase vyprávěl za kraviny?" opakoval Kryung dotaz " ... Hele von sebou ňák klepe, to přece není normální, nemňel von ňáky špatný prenatální zážitky? No tak už to vyklop, Ernung, tak co si zase žvanil? ...Chlapče, ty seš dneska nějak nekomunikativní"

"Dyť ho znáš zase říkal takový ty kraviny jako třeba *poněkud zavádějící*" odpověděl za Ernunga Dý7.

"No ale to se nesmíš divit, Ernug, když tady před Dý7 klidně říkáš takový neslušný věci. To se pak nesmíš divit, že máš v tlamě kus baráku, to je hned!...

No ale ty už to neuděláš, že jo?"

Polomrtvý dusící se Ernung zavrtěl horní částí těla, kde měl centrum nervového

systemu, konečník, a ještě nějaké jiné svinstvo. Kroutil sebou zkrátka jakože už to nikdy neudělá.

Poté mu Kryung vytáhl parapet z držky.

"Fuj, to sou blbý vtipy!" vydechl si Ernung.

"A co jinak chlapi, co děláte" ptal se zvědavě Kryung, i když viděl, že rozklepávají světlo a polykají ho."

"Seš snad slepej? Rozklepáváme světlo a polykáme ho" odpověděl mu Dý7. Z levého ucha mu přitom bezděčně vypadla rovnice o třech neznámých a čtyřech neznámých.

"Hm, a nemáte nějaký hulení?" zeptal se Kryung.

konec zvonec

Úlohy k vyprávění:

- 1) Stručně postihněte děj a popište místo a čas kde se odehrává
- 2) Popište hlavní hrdiny a specifikujte jejich charakter
- 3) Až půjdete domů ze školy nekopejte do košů ani do popelnic
- 4) Nemáte nějaký hulení?

2 - V různých

V různých světech je tomu různě. A někde i jinak.

Čtyři mimozemšťané staví pyramidu z kosmických jablek. Mezi jinými tu sedí i Ernung a škrábe se teleportačním pravítkem na zadní části těla.

"Kosmická jablka jsou dnes jaksi ... ehm jsou jaksi málo kosmická."

"Nech toho frňání" štouchl do něho Rybryb.

"A přestaň si strkat teleportační pravítko do zadku." dodal Dý7

"Nestrkám si ho do zadku, jenom sem se trochu poškrábal, ... ale ... poslyšte, teď mě napadá: na co nám to pravítko vlastně je? Chci říct, máme tady teleportační pravítko, ale použil ho vůbec někdo někdy?" Ernung byl zcela polapen nově objevenou záhadou.

"Poslyš, Ernung," řekl přísným hlasem Dý7 "proč ty pořád do všeho rejpeš? Máme prostě teleportační pravítko a basta! Tak ho nech laskavě ležet a nestrkej si ho do zadku!"

"Jenom jsem se, sakra, poškrábal ..."

"Já myslím, Ernung, že ty prostě moc přemejšlíš," vložil se do toho Rybryb "Hele řeknu ti to takhle: Nikdo to pravítko, nepoužil, protože se tady ještě nikdo nikdy neteleportoval, chápeš?"

"No právě, ale nepřipadá vám to poněkud absurdní?"

Dý7 se vážně zadíval na Rybryba a povídá: "Támhle se blíží Kryung a táhne trakač plnej kosmickejch jablek ..."

"Myslíš na to na co myslím já?" zeptal se Rybryb spiklenecky. Dý7 kývnul hlavou.

Oba se rozběhli ke Kryungovi, vyrvali mu trakač z horních končetin a s rozběhem ho zarazili Ernungovi do ústní dutiny. Přitom se po celém vesmíru rozkutálely miliardy kosmických jablek. (V Dolních Měcholupech jich kupříkladu bylo nalezeno minimálně 16)

"Nemohl bys taky někdy chvilku držet hubu?!" zařval pak na Ernunga celý zpocený Dý7.

Ernung byl náhle se octnuvším trakačem v hubě očividně překvapen, až mu z toho vypadla z nosu mandle.

Rybryb ji zvedl ze země a se zájmem se na ní zadíval: "Myslíš že je nosní nebo krční?"

"Seš úplně blbej? Dyt' to není mandle, to je mandl!"

A skutečně, Rybryb si teď uvědomil svůj trapný omyl, byl to skutečně mandl.

"Ahoj, klucí," ozval se uřícený Kryung, "hele neserte mě, pro další jabka už nejdu! Sbíral sem je celý vodpoledne, když to teda vemem kupříkladu měřítkem pozemského času."

"Sorry, trochu sme se unáhlii," omlouval se Dý7, "ale ten blbec Ernung si prostě nedá pokoj!"

"Co zase žvatlal?" vyzvídal Kryung

Rybryb se poškrábal na hlavě, aby si vzpomněl, ale při té příležitosti si omylem hrábnul do místa kde měl odkrytý nechráněný mozek "Auvajs, skara, dloubnul sem se do mozku, tak teď už si asi nevzpomenu"

"Říkal *poněkud absurdní*" objasnil Dý7

"Hmm, to chápu ... A co to máš v ruce, Rybrybe, to je madl, ne?"

"Seš slepej nebo blbej" řekl našťavaně Dý7 "to je mandle ty blbečku!"

A skutečně Kryung si teď uvědomil svůj trapný omyl, byla to skutečně mandle

"Ale předtím ..." divil se Rybryb.

"Drž hubu!"

"Ale ..."

"Drž hubu!"

"Chlapi, nechci sejčkovat, ale tady to zavání postmodernismem!" podotkl zádušně Kryung, zadíval se na mandli a zakousnul se do jednoho zvláště šťavnatého kosmického jablka.

"To e kuiní eo ouní?" zeptal se žvýkaje jablko

"Cože?"

"To je krční nebo nosní?"

"To je jádro" odpověděl suše Dý7

konec zvonec

Kontrolní otázky:

- 1) Co čtyři mimozemšťané stavěli
- 2) Jste pozorní?
- 3) Má tohle vůbec cenu?
- 4) To je krční nebo nosní?

3 - V určitých

V určitých místech je všechno tak nějak neurčité. Někde tedy určitě.

Čtyři mimozemšťané sedí na trakači a vybírají si vši. Vybírají si je vši silou.

Všude okolo se válí spousta kosmických jablek. Nedaleko od nich stojí nedostavěná pyramida z těchto plodů vesmíru.

Tu se objevuje neznámý muž s kamerou. Blíží se k mimozemšťanům. Zdá se, že to není ani Rybryb ani Dý7 ani Ernung a dokonce ani Kryung. Tak kdo to, k sakru, může být?

Muž se přiblížil až k nim.

"Vy ste američan?" zeptal se podiveně Dý7

"Ne, proč?"

"Máte takovej přibbblej výraz ... Vy nás točíte?"

"Jo, dělám reportáž pro Gr-tv. Nevadí vám to?"

"Myslím, že je to pro nás poměrně přijatelné" odpověděl Ernung.

"Co to plácá za nesmysly ..." podivil se muž za kamerou, "*poměrně přijatelné?*"

"Jeho si nevšímejte, zapoměli jsme mu dneska vrazit něco do tlamy." vysvětlil Dý7, "chtěl říct jako že jo, že v pohodě. Jo, ... a vo čem to jako bude?"

"Bude se to jmenovat *Babka meje jarem jabka*"

"Hm, to zní dobře" poznamenal Kryung a už si kameramana nevyšímal. Vyjmul si z břicha žaludek a zeptal se ostatních. "Nebude Vám vadit, když si trochu zapinkám?"

"Jasně," nadchl se Dý7, "zahrajem si na prostředníčka! Stejně jedinej, kdo tady má vši je Ernung!"

Tři mimozemšťané se vymrštili z trakače a začali hrát zmíněnou míčovou hru.

"Mě to připadá neuctivé k matce přírodě pinkat si s vlastním žaludkem" remcal Ernung, který jako jediný zůstal sedět na trakači. Kameraman zabíral sportovce a Ernunga si nevyšímal.

"Tvoje matka se menuje příroda?" divil se Dý7 "Moje matka je Dý6 a proti žaludečným hrám nic nenamítá"

Náhle si všichni povšimli, že o kus dál už nějakých pár set let stojí velký bílý dům. Z domu vychází neznámá osoba. Není to Dý7 ani Rybryb ani Ernung ani Kryung a není to dokonce ani kameraman. Je to malá křížalovitá scvrklá babička.

"Helejte, " spustila na skupinu mimozemšťanů, "je tam špenát a udělám k tomu volský voko"

"Já sem pro" usmál se Dý7, kterému byla křížala zjevně sympatická.

"Jasně, babi" souhlasil Kryung.

"O.K." rezignoval Rybryb

"Babičko," pravil rozvázně Ernung "doufám, že v tom nebudou přepálené tuky"

"Jaké přepálný tuky ty fracku, podívaj se na seba jak vypadáš. Si jak kdybys vypadnul kráve z držky a chodíš jak spací pana, ty hajdalák!"

Kameraman vše se zájmem natáčel.

"Nejseš ty ten vegáterián, či jak jim nadávajů?" pokračovala
"Myslíte vegetarián? ... No, tak trochu"
"No já, že máš takové blbý starosti! Hele kdo nejí maso je blbec. Jára Paseka je taky vegetarián, ale jí hovězí."
"Cože?" nechápal Ernung
"Hele nehádej se tady s babičkou" vmísil se do toho Dý7 "Taková hodná paní a ty jí tady tak rozčiluješ!"
"Ale vždyť ..." bránil se Ernung
"Ticho!"
Mezitím se kameraman zaměřil na babičku.
Koukaje jedním okem do kamery přistoupil k ní a vytáhl z brašny J.A.R. To je taková hudební skupina.
Babička vzala věc do vrásčité ručky. "To je to Céčko, či jak temu nadávajů?"
"Cédéčko," opravil ji kameraman "... no, ale promiňte, spletl jsem se, chtěl jsem vám původně dát něco úplně jiného"
Sáhl znovu do brašny a vytáhl JAR. To je takový prostředek na nádobí.
"No vidíš, málem bych zapomnela" Vzala plastovou lahev, rozdělala v lavoru , který se tu náhodou válel, vodu s JARem a začala do něj házet všechna kosmická jablka. A že jich v kosmu je! (Nejhorší bylo pro tu stařenku došmajdat do Horních Měcholup, kde jich bylo nejmíň 16.)
"Můžu si s Váma pinknout" zeptal se znuděný Ernung svých tří kamarádů.
"Jo" řekl Kryung "ale běda jestli z tebe budu mít žaludeční vředy!"
Kameraman zabíral babičku, která teď kouskem hadru leštila jablka.
"Hm ty sů teď krásné a jak pekně vonijů citrónem" pochvalovala si
"Babičko," křiknul na ni Ernung během hry v žaludek, "jakou to vlastně mluvíte řečí? Zdá se mi že to není ani Čeština ani Slovenština!"
Chvilí na to mu Dý7 zarazil do tlamy menší postarší plachetnici.
Jak tak babička leštila jablka, dostala náhle elektrickou ránu. Trošku to s ní šklublo.
"To bude asi tá statistická elektřina, že jo"
"Jo, jo" smáli se tři mimozemšťani "to bude ona"
"No to víte, já su stará babka, mě musíte brát s rezervací. Tak já půjdu. Jo a heleď, slepice sem dala žrát, tak tam nemusíte." dodala
Všichni tři kývli, jen Ernung dusící se menší postarší plachetnicí v duchu přemítal: *Dala žrát slepice, nebo slepicím?*
Ten den bylo opravdu krásné počasí pro natáčení filmu pro Gr-tv. Kameramanovi se zdálo, že celý svět se mění v marcipán.
-konec-

Technické dotazy:

Čí to vlastně byla babička?

Jaktože Jára Paseka žere hovězí, když je vegetarián?

Už jste někdy dostali ránu statistickou elektřinou?

Berete to všechno s rezervací?

4 - V konkrétních

V konkrétních situacích je třeba konkrétně reagovat. Ale nevím, jak bych vám to konkrétně vysvětlil.

Čtyři mimozemšťané sedí na hyperprostorové dálnici a povídají si.

Přesněji řečeno jsou tři. Čtvrtý je tajně ze vzdálenosti převyšující nezměrnou banalitu života odposlouchává tajným odposlouchávačem schváleným vesmírným Institutem tajného odposlouchávání pro tajné odposlouchávání stupně A.

"Doufám že nás někdo tajně neodposlouchává" řekl po chvíli Rybryb.

"Já radši mlčím" zašeptal Ernung a vyplivnul rozžvýkané kolo od trakače.

"Chlapi, mezi náma, když jsme tu sami," promluvil Kryung a paranoidně se rozhlédl po okolí, "nezdá se Vám, že Dý7 je v poslední době nějak přehnaně agresivní?"

Jakmile to dořekl objevil se tu Dý7 a zarazil Kryungovi do tlamy velký radiolokátor Tamara.

"Hele, Dý7, neblázni..." uklidňoval situaci Rybryb, ale než dořekl větu, zarazil mu Dý7 do huby velký starodávny šlapací šicí stroj.

"Já radši mlčím" zašeptal se skrčenými rameny Ernung, ale v tu chvíli mu Dý7 zarazil do držky všechny spisy Carla Gustava Junga a navrch ještě kuchařku Magdalény Dobromily Rettigové.

"Já že sem agresivní?!" zařval pak vztekle rozřeseným hlasem Dý7, vyskočil a ve výšce asi 2,7 metru si strkal dolní končetiny do ucha.

"Kurva drát, Mao Tse Tung!" zaklel, když dopadl zpět na hyperprostorovou dálnici.

Tři okolo sedící mimozemšťané se dusili, modrali a kymáceli sebou. Kryungovi se z toho povolil ramenní kloub a upadla mu první levá horní končetina. Využila přitom situace zmatku a během nově nabyté svobody se tvářila, že je prsní bradavka. (Snila o tom být prsní bradavkou už od doby, kdy bylo Kryungovi pouhých 5 let a kdy poprvé poznal slast drápání se v uchu.)

Dý7 vztekle kopal do tří dusících se mimozemšťanů: "Tak agresivní jó? Já Vám dám agresivní že se z toho poserete! No, tu máš parchante!"

Ten den bylo sychravo, což je ve vesmíru nepříliš časté počasí. Kdybych dokázal popsat přesnou polohu zmiňovaných mimozemšťanů, řekl bych dokonce, že je to počasí v dané lokalitě vysoce neobvyklé. Au, Dý7, co do mě kopeš?!

"Já Ti dám vysoce neobvyklé, ty parchante" zuřil Dý7 a strčil si levou dolní končetinu do ucha.

-konec-

Máte nějaké otázky?

Tak je položte (- kamkoliv).

5 - V nelidských

V nelidských podmínkách je všechno tak nějak málo lidské. Někdy je to dáno i tím, že tu prostě žádní lidé ani nejsou.

Je tu ticho. Myslím, že ani mimozemšťané tu nejsou. Ba ne, támhle koukám jsou, a to dokonce čtyři.

Je to Dý7, Kryung, Ernung, Rybryb, Kio623 a Kio624.

"Ty vole, ten blbec snad neumí počítat!" rozčílil se Kio623, "je nás tu šest, pokud vím."

"No a hlavně by měl říct, že čtyři mimozemšťané něco dělají. Já nevím třeba že rekonstruuji dekonstrukční konstruktor instrukcí, nebo tak něco..." zauvažoval Ernung.

"Ernung, nejseš ty natvrdej? Říkám, že nejsme čtyři, ale že nás je šest, chápeš?! Čtyři jste byli dřív, teď je nás šest chápeš? Jsme tady dva navíc, už je ti to jasný? Nebo se ti zdá, že já a tady Kio624 jsme tady pro srandu králíkům?"

"No, to bych radši neříkal" šeptl poděšeně Ernung.

"Co bys neříkal?" nechápal Kio623

"No to s těma králíkama, jakože pro randu králíkům, to bych tady radši vůbec nevyslovoval"

"Pro randu králíkům? To bys nevyslovoval? Proč jako?"

"No někdo by se třeba mohl jmenovat příjmením Králík a mohl by se urazit!"

"Hele já Ti seru na králíky, já ti jenom říkám, že je nás šest a ne čtyři, vole, už mě chápeš?!"

"Hele, Kio623, neblbni," vložil se do toho Rybryb "to s tím sraním na králíky, to fakt přeháníš, to je i na mě silný kafe."

"MAO TSE TUNG!" zaklel Kio623, "rozumí mi tady vůbec někdo? Já vám seru, seru a kadím na nějaký přiblblý králíky, jasný? Říkám jenom, že jsme čtyři a ne šest! Na králíky házím bobek, jasan?"

"Myslím, že se tady bavíte vo hovnu" podotkl nezaujatě Dý7.

"Mě je jedno, kolik nás tu je, Kio623, ale králíky bych si bejt tebou radši do huby nebral" varoval ho Kryung

"Já ti mrdám ňáký zkurvený králíky, do piče!!" rozčílil se Kio623, rozklepal se vzteky jako kostka zřevaného sulcu, načež se svalil na zem a počal se svíjet v křeči. Z huby mu tekla pistáciová zmrzlina.

"Co mu je?" divil se Dý7 a obezřetně do svíjejícího mimozemšťana šťouchnul palcem pravé dolní končetiny.

"Má infarkt." odpověděl Kryung, "Ale my sme ho varovali."

"A co ten vedle něj?" zeptal se Dý7 a kopnul do vedle ležící mrtvoly mimozemšťana Kio624

"Ten už je mrtvej vod začátku" řekl suše Kryung

"Jenom pro to že je to brácha vod Kio623?"

"Jo"

"Tak to je síla" řekl s posvátnou hrůzou Dý7

"Takže jsme už zase jenom čtyři mimozemšťani" povzdechl si Ernung.

Všude okolo nich bylo ticho a chladno.

-konec-

Opakování:

Jak se jmenuje autor příběhu příjmením?

Kdo je tady komu pro srandu králíkům?

Máte strach?

Není Vám chladno?

6 - V trapných

V trapných okamžicích se člověk často trápí a není obvykle sám. Často se tomu později zasmějeme, abychom se s tím nějak vyrovnali. Ale to je trošku od věci ... Čtyři mimozemšťané leží pod laserovým bagrem a opravují ho. Tu si Ernung povšimne tlustých nohou blížících se k nim. Kryung ale přece leží pod bagrem, Dý7 taky, Rybryb rovněž no a samozřejmě Ernung taky, tak kdo to k čertu může být?

“Hoši, myslím že ...” chtěl upozornit Ernung.

“Vraďte mu někdo něco do huby já mám plný ruce práce,” odsekl Dý7 a otáčel laserovými kleštěmi.

“Já mám v kapse jenom plastickou gumu a ořezávatko,” vzdechl Rybryb, ležící rovněž pod kapotou. Nebyl vcelku jiný důvod, proč všichni leželi pod bagrem, než-li to, že to Dý7 chtěl.

Kryung, sáhl špinavou rukou do montérek. Nahmatal kapesník. Zatáhl za něj, ale byl přilepený žvýkačkou ke kapse. Přitom mu vypadla skleněnka a odkutálela se. Rybryb ji chytil a schoval ji do kapsy.

“Rybrybe, dej mi tu skleněnku!” křiknul Kryung.

“Chtěl bych podotknout, že tadyhle vedle ...” začal zase Ernung

“Jaká skleněnka, byla to němka” vrtěl hlavou Rybryb a podával Kryungovi chladnou a těžkou plastovou kuličku, zrovna takovou, s jakou jsme si hrávali v dětství na sídlišti. Byla zelenobílofialová a bylo možno vystopovat, jak se tři barevné plasty do sebe v milostných hrátkách proplétaly, než byla kulička z NDR vylisována.

“Kurva, Rybrybe nelži, byla to skleněnka!” rozčiloval se Kryung, pro kterého měla z nepochopitelných důvodů větší cenu skleněnka.

“Chlapi, poslouvejte, někdo ...” zkoušel to znovu Ernung.

“Sakra, umlčte toho Ernunga někdo nebo za sebe neručím, rozčiloval se Dý7.

“Byla to němka vole, seš slepej”

“Skleněnka”

“Dobrý den, je tu někdo” ozval se náhle hlas zpoza laserového bagru.

“Au!” zařval Dý7, který se nečekaného hlasu lekl a uádeřil se do hlavonohy.

“Proč ste mi někdo neřekl, že tu někdo je?!”

“Ale já sem přece chtěl říct, že ...” bránil se Ernung.
“Ticho!” odsekl Dý7 a vrazil mu do huby aspoň laserový hasák, když nic jiného po ruce neměl.
Dý7 se vysoukal spod laserového bagru a spatřil obtloustlou postavu s kytarou v ruce.
“Kdo jste?”
“Jsem Michal Polotučný, countryový zpěvák”
“Ale býval jste ...”
“Jasně, ale trochu sem zhubnul, asi tak *deset deka dvacet deka třicet deka ...*” začal zpívat a hrát na kytaru.
“A kdyby čert na koze jezdil tak to byla němka.” ozvalo se ze spod laserového bagru.

V dálce se objevila postava jedoucích na nějakém zvířeti.
“... navážíme, zabalíme, prosím račte, mohu nechat o jedenáct deka víc? ...” pokračoval Michal Polotučný.
“Má tohle nějakou pointu?” podivil se sám pro sebe Dý7
“Skleněnka a tisíckrát skleněnka!”
“A milionkrát němka”
“A nekonečněkrát skleněnka”
“A nekonečno krát nekonečno němka”
“Nene! Nekonečno krát nekonečno nemůžeš, vole, to nejde, protože ...”
Z dálky se přiblížil jezdec na koze. Byl černý, chlupatý, místo jednoho chodidla měl kopyto a na hlavě měl rohy. Mávnul ocasem a namáhavě slezl z kozy až chudák zamečela na celý kolo
“Na jaký kolo? Já tady žádný kolo nevidím...” protestoval Ernung, žužlaje v ústech laserový hasák.
“Nekonečno je nekonečný vole a to je konečný rozhodnutí, chápeš?”
Čert chytl kozu za řemínek a přivedl jí k Dý7. Naklonil se nad něj a zařval:
“Řekněte jim ať si ty vtipy nechaj” Potom dupnul kopytem a zmizel v čoudu.
“Proč u toho musej dělat takovej smrad,” zavrtěl Dý7 hlavonohou a jal se soukat zpět pod laserový bagr.
“Počkejte, “ vzpomněl si Michal Polotučný, “chtěl bych být medvídkem!”
“Skleněnka!” ozvalo se zezdola.
“Tohle žádnou pointu nemá,” pomyslel si Ernung a převaloval v hubě laserový hasák.

-konečník-

Závěrečná ustanovení:

a) Tato povídka se vyhotovuje ve dvou exemplářích, z nichž jeden je na prd a druhý na houby.

b) Nikdo nesmí tvrdit, že už nic podobného nenapíšu, byť by to bylo jeho zbožné přání.

c) Důvod návštěvy Michala Polotučného bude objasněn jen a pouze za předpokladu naplnění bodu b)

d) Byla to samozřejmě skleněnka a tisíckrát skleněnka

7 - V odlehlých

V odlehlých částech všehomíra je rozpínání vesmíru poslední dobou velmi markantí. Čtyři mimozemšťané sedí kolmo na železné tyči kolmé k podlaze. Sedí tedy poněkud krkolomně.

“Připadám si poněkud zkomolenej,” poznamenal Rybryb.

“Já sem úplně komolej, ty vole, jak nákej jehlan” kvitoval Kryung.

“Mě se rozeplnul zip u kalhot” stěžoval si Ernung.

“Na to se vykašli,” uklidňoval ho Dý7, “to je způsobený rozpínáním vesmíru. Mě se včera rozeplnula taška.”

“Víte, kamarádi, hodně jsem přemýšlel...” pravil Rybryb

“To nevadí” uklidňoval ho Dý7

“Nevšímej si toho, vono se to ztratí” přidal se Kryung

“A vůbec pojďme se bavit vo něčem jiným” navrhnul Dý7

“Teď se mi rozeplnul knoflík u košile!” vyhrknul Ernung

Dý7 si se zájmem prohlédl Ernungovu rozeplnutou košili. Vytáhnul elektronického poradce a zeptal se ho kde má bradu.

“Za poslední levou končetinou 13 unijednotek směrem na sever” odříkával suše poradce. Dý7 schoval poradce a poškrábal se zamyšleně na bradě:

“Chlapi, vesmír se fakt rozpíná, čím dál tím rychlejš. Za chvíli budem všichni úplně rozeplnutý... No... ale já na to беру tabletky.”

“Jaký?!” podivili se téměř jednohlasně ostatní.

“Diazepam” řekl chladně Dý7 “na rozpínání to sice moc nezabírá, ale je ti po tom líp.”

FAQ:

otázka: Kde se mimozemšťané přesně nacházejí?

odpověď: Toto již bylo vysvětlováno v příloze B12

otázka: kolik centimetrů je jedna unijednotka?

odpověď: Rovněž bylo zmíněno v příloze B12

otázka: o čem přemýšlel Rybryb?

odpověď: pojďme se bavit o něčem jiném!

otázka: Kde je příloha B12, nemohu ji nalézt, jakož ani jiné přílohy.

odpověď: Trhněte si nohou!

8 - V křivolakých

V křivolakých končinách vesmíru bývá obvykle zcela jiná atmosféra než kupříkladu ve studiích České televize.

Čtyři mimozemšťané seděli na antihmotové konvici a sledovali jak si uvnitř konvice Ivo Mathé vaří čaj nečaj Maté.

“Poslyšte,” nadzvedl průhledné víčko konvice Ernung a houkl dovnitř, “Když si generální ředitel Ivo Mathé vaří maté, tak to veřejnost poněkud mate!

“Ale já už nejsem dávný časy ředitel!” bránil se Ivo.

“Ernung má ňákou prázdnou hubu” poznamenal Kryung

Dý7 spal.

“Jo moc mu to mluví” přidal se Rybryb a mrknul jedním z mnoha očí na Dý7.

Dý7 spal.

Kryung zavrtěl hlavou. “Kdyby tu byl otec Dý-ho7, Dý1, tak by se to nemohlo stát.

“Nemyslíš, že říkat Dý-ho7 je lehce jazykově nekorektní?” zeptal se Ernung.

“Já ho zabiju” procedil mezi zuby Kryung.

“No, já jen, že Dý7 se neskloňuje, pokud vím.

“Co bych mu tak do té huby...” řekl si spíš pro sebe Kryung.

Dý7 spal. Ivo Mathé pil maté a srkal.

“Co vy si vlastně myslíte o genetickém inženýrství?” zavolal do konvice Ernung.

“Nechte mě, piju čaj” odsekl Ivo Mathé.

V tom pod Ernungem pozpraskala zem a náhle se pod ním ze země vyvalil štíhlý vysoký strom. Přesně ani nebylo možno postřehnout jak se to stalo, ale Ernung byl náhle na onom stromě, jenž tu tak bleskově vyrostl. Než se všichni vzpamatovali, popraskala země i pod Kryungem, ale ten stihnul uskočit a na místě kde stál se také objevil strom.

“Co je to?” divil se Rybryb. “To sou rychle rostoucí topoly, vole” křiknul zběsile Kryung a přehodil si přes záda spícího Dý-a7

“Dý7 se nesklouje” zařval z vrcholku topolu Ernung.
Těsně vedle Rybryba vyrostly v tu ránu dva topoly. Jeden ho větví škrábnul do slabiny. “Ty GMO plodiny se jim v poslední době nějak vymkly z rukou, ne?”
“Povídám zdrháme,” křiknul Kryung s probouzejícím se Dý-em7 na zádech.
“Dý7 se nesklouje” trval na svém Ernung. Tu však z nebe vyskočila obří ruka a dala Ernungovi facku, až spadnul.
“Spadl si z višně?” obořil se na dopadnuvšího Ernuga Dý7, jenž se zrovna probudil v topolovém háji.
“Ne z topolu”
“Musíš pořád provokovat?” hádal se Dý7
“Chlapi podte, nebo budeme všichni na větvi.” Zařval Rybryb a utíkal.
Všichni běželi, ale Ernung byl poněkud pomalejší než ostatní.
“Chlapi, počkejte, a co biodiverzita?” křičel za nimi.
Kryung sáhl v běhu do kapsy a hodil po něm shnilé geneticky modifikované rajče s vitamínem A, C, D, E, B1, B2, B6, B9, B12, K, E, s kyselinou nikotinovou, vápníkem, sodíkem, fluorem, draslíkem, železem, hořčíkem, jódem, vakcínou proti chřipce a olivovou příchutí.
Rajče se rozpláclo Ernungovi o hlavu. Jeho semínka počala na Ernungovi okamžitě klíčit a Ernung byl za chvíli celý porostlý sazeničkami rajčat.
“Cha chá! a máš to, ty biodiverzante!” zařval na Ernunga uřícený Rybryb.
Za čtyřmi kamarády pomalu (vlastně rychle) vyrůstal topolový prales.
V antihmotové konvici pobíhal dokolečka Ivo Mathé, protože byl dost nabuzený z čaje nečajé maté.
Okolo konvice poletoval geneticky modifikovaný hmyz a ze skály vytrysknul pramen. Chvilí na to přijely nákladáky a dělníci začali stáčet vodu z pramene do nevratných plastových lahví.
Nad čtveřicí mimozemšťanů přeletěl mamut s ovčí vlnou dojící Coca colu.
Vzduch byl plný života.

-Stop GMO-

Zamyslete se:

Co přinášejí člověku (případně mimozemšťanům) geneticky modifikované organizmy?

Jak se Ivo Mathé dostal do antihmotové konvice?

Co Vám čtení této knihy vlastně přináší? Jaké jste v ní našli poselství?

Vypracujte:

Vyhledejte v předchozích textech, jak se jmenuje otec a matka Dý(a)7

Spočítejte kolik je 6+1

Vyhledejte v knihách o pravopisu, jak se sklouje Dý7

9 - Havárie

Na schodech do Spořitelny se matka zastavila. Přepadla ji nejspíš závrať. Gregor ji ale pevně držel pod ramenem. Ucítil z ní opět rum, nicméně dál hrál tu hru, že o porušení jejich dohody neví. Venku bylo krásně. Pozdní léto, trochu nažloutlé, trochu smutné. Malým, důvěrně známým, náměstím šuměl vítr, který Gregorovi připomínal přívátými vůněmi jakési minulé avšak neurčité události. To byla ovšem jen jedna poloha onoho dne - docela pěkné počasí. Druhá poloha byla matka, která pije a odmítá platit své dluhy.

"Prosim Tě hlavně zase neudělej scénu" promluvil k ní polohlasně před vchodem. "Víš na čem sme se domluvili"

"No jo, mě už je to jedno, dělejte si všichni co chcete" zablábolila trochu vzteklou intonací. "Když mě chcete zruinovat... To sem se teda dočkala..."

Věděl, že na tohle nemá smysl reagovat. Jen by ji dostal do afektu. Po vši snaze, aby nedošlo k exekuci na rodinném domě je nakonec ještě obviňován a haněn. Ale spolkl to. Mísil se vněm vztek, bezmoc i soucit s matkou alkoholičkou, která si veškerým svým konáním v posledních měsících přinášela do života větší a větší starosti a bolest. Věděl, že dokud nebude sama chtít nepomůže jí nic a nikdo. Pokusí se tedy zachránit alespoň dům.

Postupoval velmi opatrně a psychologicky. Každé špatně zvolené slovo mohlo matku v podnapilém stavu rozčlílit a to by znamenalo, že se otočí na podpadku a nepodepíše splátkový kalendář, poslední šanci, kterou Gregor osobně ve spořitelně vyjednal. O dluhu a hrozící exekuci se samozřejmě rodina dozvěděla, až když už se zdálo, že se s věcí nedá vůbec nic dělat. Matčín podnik byl v krachu, přesto nebylo možné ji přesvědčit, ať prodělečné aktivity ukončí a zachrání alespoň co se dá. Nepomáhalo přesvědčování ani nátlak. Jen ve slabých chvílích plných strachu z upomínek a vymáhačů dluhů matka občas svolila k určitým krokům, které obvykle ještě téhož dne zavrhla a odmítla. To se ale dnes nesmí stát.

"Hele v klidu, mami, podepíšeš splátkovej kalendář a řekneš, že máš zájem tu věc dát do pořádku. To je celý."

Matka ho neposlouchala, byla právě pohlcena svým světem malátnosti a potlačovaných emocí. Zabrala za madlo prosklených dveří a oba vstoupili do chodby staré budovy, v níž jako pěst na oko působila moderní prosklená pobočka Spořitelny.

Gregor nesnášel tuhle moderní všudypřítomnou prosklenost. Vyzvolávala v něm pocity odosobnění a čehosi tíživého.

Vešli do kanceláře pohledávek. Pan Ostrý je přivítal chladně úřednický, leč s respektem. Matka spíše podřídivým tónem pozdravila.

"Tak tedy přejděme rovnou k věci. Ustoupíme od exekuce, pokud budou splněny podmínky, které jsem s Vaším synem telefonicky projednával. Jsou Vám jasné?" řekl až nečekaně stroze a přísně.

"Ano," zareagovala matka. Gregor doufal, že nedojde k hádce i když matku v poslední době poznal ze stránky o které dříve netušil a věděl, že k hádce v této

chvíli rozhodně není daleko. Přesto se pokusil chovat se spíše nezajímavě. Své udělal a nyní záleží na matince, zda rodina přijde o dům, který sama s otcem tak pracně postavila nemalým dílem i vlastníma rukama. "Především chci upozornit, že vzhledem k předchozím nezdařeným pokusům o dohodu, nebudeme tolerovat žádné opoždění splátky" pokračoval Ostrý. "Jo jo, já Vám to zaplatím nebojte" řekla matka netrpělivě a vztahovala se po papíru na stole, aby jej bezmyšlenkovitě podepsala. Gregor si prohlédl nevzhlednou kancelář.

Tohle je typický šedý úřednický mozek, pomyslně si o jejím majiteli. Na stěně nevkusný reklamní kalendář s fotkami ovoce, na stole nic než psací potřeby a dokumenty, nábytek bez emocí a bez vnitřní energie, šedý a mrtvý. Nikde nic na čem by oko spočinulo rádo. A okolo toho sklo, skrze něž bylo lze pozorovat všechny spoluobčany malého městečka, která vybírají nebo vkládají úspory a unavené vyhořelé osoby u přepážek, které s vražednou rutinou počítaly bankovky v příslušných strojích, balily mince v předepsaných počtech do sáčků a razítkovaly příjmové nebo výdajové doklady. Lidé jako by tu ani nebyli lidé. Gregor, unavený celým dnešním dnem, se přistihl, že není sto sledovat jak se jednání matky s manažerem vyvíjí. Matka ale cosi omluvně povídala a to ho uklidnilo. Zdá se že má snahu opravdu věc vyřešit. Vysoký štíhlý úředník přikyvoval a i on vypadal nyní již přívětivěji.

Tu se však ozvala strašná rána. Všichni tři byli sraženi k zemi tlakovou vlnou. Uslyšeli řinčení skel a potom je oslepl prach a suť která se řítí snad ze všech stran. Nikdo nechápal co se děje. "Ježiši křiste!" zaslechl Gregor svoji matku. Instinktivně ji začal hledat i když netušil co se vlastně stalo. "Teroristi!" uslyšel po chvíli matčin hlas z pod ocelového stolu. Prach pomalu klesal k zemi.

"Asi výbuch plynu" ozval se úředník.

Už ho bylo vidět ležícího v rohu s krvácejícím čelem.

"Gregorku si v pořádku?"

Zatímco prach klesal počal v budově, respektive v jejích zbytcích vzrůstat hluk. Lidé křičeli. Někteří racionálně volali své blízké, jiní řvali nějaké nesmysly jen tak, jelikož jim to příroda poručila.

"Co tak jančej?" podivil se Dý 7 a vyskočil z havarovaného vesmírného plavidla.

Tři další mimozemšťané rekognoskovali trosky po ztroskotaném stroji.

"Poslyšte tuhle situaci vnímám jako poněkud překerní" ozval se Ernung a vyplivl z huby cihlu.

"Vražte mu tam něco většího, křiknul Dý7" a rozhlížel se po zmateném a běsnícím lidstvu.

"Tahle civilizace rozhodně nemůže bejt inteligentní" poznamenal Rybryb, který lomoz kolem také pozoroval.

"Tak tak," kvitoval Dý7, "podívej co dělaj! Nemaj v sobě ani špetku řádu. Jen tak pobíhaj sem a tam. Budem rádi, jestli tu seženem aspoň špetku plutonia." řekl a zavrtěl hlavou, chapadlem a zelenou šňůrkou, která mu visela z ucha a o níž ani on sám netušil, k čemu vlastně slouží.

"Už víš kde jsme, Kryungu?" optal se Rybryb.

"Nějaká.... Země. Normální blbá modrá planetka" dodal.

"Támdle někdo čučí, du se ho zeptat," hlesnul Dý7 a vydal se do zničené

kanceláře pohledávek. Postavil se před zírajícího úředníka se zkrvaveným čelem.

"Zdarjaxviňa" pověděl mu. "Ty seš zdejší?"

Úředník jen vyděšeně zíral a bál se pohnout.

"Slyšíš? Na něco se tě ptám? Seš z týchle planety?"

"Myslím že ještě nevyvinuli řeč" poznamenal Kryung, který se sem rovněž přesunul.

"A to chcete, abych přestala chlastat!" řekla si polohlasně Gregorova matka zpod ocelového stolu a něvěřičně zírala na dvě obrovské obludy.

"A hele tady jsou ještě dva exempláře" poznamenal Kryung a ukázal na Gregora a jeho matku krčící se pod stolem.

"Ty nech, ty ještě ani nedospěli ke vzpřímený chůzi" odsekl Dý7

"Kde je sakra Ernung s analyzátozem jazyka? Zdá se že mi nefunguje translační komunikátor" řekl našťvaně a šťouchl chapadlem do krvácejícího překvapeného úředníka.

"Při přicházíte v mí mí míru?" vykotil ze sebe tento exemplář.

"Hele už mluv! Jasně že v míru, brácho, prostimtě nemáš trochu plutonia?... Jak se menuješ?"

"Jsem O- O- Ostrý" vykoktal šedý mozek a podával obludě vizitku.

"Díky, mno, nevypadáš moc vostře, brácho," řekl Dý 7 a snědl vizitku. "Můžu to něčím zapít?"

To už se do místnosti prisoukali i Ernung a Rybryb.

"Mě se to jeví opravdu jako tak trochu prekérní situace" zopakoval Ernung.

Dý7 se rozhlédl po kanceláři a přeměřil si monitor stojící na stole. "Hele můžu si to pučit?" zeptal se Ostrého a ukázal na obrazovku chapadlem"

"Jo, totiž, ano jistě" kvíkl vyděšený úředník.

Dý7 chňapnul slizkými hnáty monitor a vši silou ho zarazil Ernungovi do huby.

"Buď zticha jednou provždy, povídám... jasný?" zařval.

"Chapi, já nevím, ale asi bych zavolal taxíka. Jinak se z týchle díry jen tak nedostanem" zamyslel se Kryung.

"Jsem pro. Složíme se. Mám ještě pár kreditů." přitakal Rybryb. "Dáte mi to doma."

Gregor omdlel.

"Co mu je?" optal se jeho matky Rybryb.

"Málo chlastá asi" řekla matka a propleskla Gregora v obličej.

K místu havárie se blížila malá delegace. Místní starosta a dívky v krojích s chlepem a solí.

"Na tohle já nemám." zavrčel Dý7 " Jsem pro, zavoláme taxíka teda"

Za necelé 4 vteřiny již byli všichni mimozemšťané i s rozbitým plavidlem v jiné galaxii.

Venku foukal pozdně letní vítr a hrál si na zemi s prvními opadanými lístky.

Planeta Země se točila.

Téma k zamyšlení:

Jsou lidé zaostalá civilizace? Srovnejte je s ostatními živými tvory včetně rostlin. Zmiňte vliv alkoholu na lidskou psychiku. Nemělo by se více pít?